

ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГЕПАТИТУ С, ЕПШТЕЙНА-БАРР ВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ ТА ЇХ ПОЕДНАНИХ ФОРМ У ПОЛТАВСЬКОМУ РЕГІОНІ

Виконавці: Бутусова Ю.Є., Лиманець Т.В. - студ. V курсу мед. ф-ту

Наукові керівники: проф Дубинська Г.М., ас. Боднар В.А.

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Сьогодні не піддається сумніву той факт, що реальна розповсюдженість інфекції, спричиненої вірусом гепатиту С (ВГС) значно перевищує дані офіційної статистики. Останніми роками доводять можливість посилення реплікації ВГС Епштейн-Барр вірусом (ЕБВ), виявляють особливості перебігу ВГС-інфекції при коінфікуванні ЕБВ. тому мікст-форми цих інфекцій активно вивчаються

Мета - з'ясувати реальну поширеність інфекцій, спричинених ВГС. ЕБВ та їх поєднаних форм серед населення Полтавської області.

Проведені дослідження показали, що за даними офіційної статистики у Полтавському регіоні захворюваність на гострий гепатит С (ГГС) з початку запровадження реєстрації у 2003 році характеризувалася невисоким рівнем з незначними коливаннями (0,99 - 1,57 на 100 тис. населення) та тенденцією до зниження в останні роки (1,42 на 100 тис населення у 2007 р). Низьким за останні 5 років реєструвався и офіційний рівень інфікованості ВГС донорів, який визначався за частотою виявлення скринінгового маркеру анти-ВГС - 1 9-2 2 % На фоні реєстрації низьких показників захворюваності на ГГС відзначалося щорічне зростання неверифікованих хронічних гепатитів та цирозів печінки (з 63,0 у 2003 р до 95,0 на 100 тис населення у 2007 р.). Аналіз звітної документації Полтавської обласної клінічної інфекційної лікарні (ПОКІЛ) підтвердив, що саме ХГ та цирози ВГС- етіології, складають

вагому частку у структурі вірусних уражень печінки (49,6% та 22,1% відповідно).

За цих умов виявилося доцільним з'ясувати дійсну інфікованість ВГС населення. Для реалізації цього завдання нами було обстежено 100 донорів обласної станції переливання крові. За результатами досліджень, дійсний рівень інфікованості ВГС дорослого населення Полтавського регіону склав 12%, що значно перевищувало дані офіційної статистики - у 6 разів. Наступним етапом дослідження було визначення форми ВГС-інфекції. Серед донорів з вперше виявленими анти- ВГС (n=43) гострих форм ГС зареєстровано не було, у 72,1 % діагностували ХГС (у фазі латенції - 54,8 %, реактивації – 45,2 %); у 16,3 % - хронічний мікст-гепатит (В+С); у 11,6 % - паст-інфекцію.

Наступним напрямком нашого дослідження стало з'ясування дійсної інфікованості ЕБВ дорослого населення. За результатами обстеження донорів крові (n=93) на розширений спектр серологічних маркерів встановлено, що ЕБВ-інфекція зустрічається у 97,8 % осіб, які вважали себе практично здоровими. При цьому діагностувалися різні форми інфекційного процесу латентна ЕБВ-інфекція - у 43,9 % реактивована - у 39,6 %, хронічна - у 16,5%.

Подальшим етапом дослідження було з'ясування розповсюдженості мікст- форм ГС та ЕБВ-інфекції. Проведені дослідження показали що з 189 хворих на ХГС 175 (92,6%) виявилися серопозитивними щодо ЕБВ. У переважної більшості з них - 109 (57,7%) визначалися серологічні маркери патентної форми ЕБВ-інфекції у 66 (34,9%) – реактивованої. Серед останніх у 40 (21,2%) хворих діагностована реплікативна форма хронічної ЕБВ-інфекції.

Таким чином, отримані дані свідчать про значну поширеність як ХГС так і ЕБВ- інфекції, що обумовлює доцільність вивчення їх поєднаних форм з метою удосконалення лікувально-діагностичної тактики.